

ΔΟΞΑ	0-0	ΑΡΗΣ
(0-0)		
Κακουλής 12	51	Εντζεμά
Ροδρίγκες 17	89	Λόμπε
Γκιλβάν 04	21	Βασίλεφ
Νικολάου 11	23	Θεοφάνους
Μαγκουάλδε	05	Έμπερλε
Πολυκάρπου 08	04	Πινέιρο
Σαβέδρα 19	50	Κορολόφσκι
(89') Μπίσιο 29	32	Κουνενάκης
Μαργκάσα 28	14	Σάλμον
(59') Ρομά 30	27	Ρεσίικς (79')
Ελευθερίου 27	30	Μάρκου
(77') Νουόκο 40	55	Αριστείδου(90+4')
Αντρέ 07	99	Αγκίρε
Ενρίκε 20	16	Καρδανάς (87')
Γήπεδο: Μακάρειο. Σκόρερ: - Κίτρινης: Πολυκάρπου / Θεοφάνους Διατητής: Λ. Τράττος Θεατές: 200		

Κακοποίησαν το ποδόσφαιρο

Μας έβγαλαν τα μάτια Δόξα και Άρης με το 0-0 να αφήνει ανοικτούς λογαριασμούς

Η διαφορά των τεσσάρων βαθμών διατηρήθηκε και η αγωνία παρατείνεται ενόψει της έναρξης της δεύτερης φάσης.

ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΑ ΜΑΥΡΟΥ

Επαιξαν για να μην δεχθούν γκολ και η τύχη (και λίγο η ευστοχία βεβαίως) τους έκλεινε το μάτι να χτυπήσουν σαν κόμπρα πετυχαίνοντας το γκολ, προσθέτοντας στο ταμείο τους ολόχρυσους βαθμούς της νίκης. Τι κατάφεραν στο τέλος; Να υλοποιήσουν τον πρώτο στόχο αλλά όχι και τον δεύτερο. Δόξα και Άρης κόλλησαν έτσι στο άγονο 0-0, αποτέλεσμα δίκαιο βάσει της συνολικής εικόνας που αφήνει ρευστή την κατάσταση στα χαμηλά δώματα της βαθμολογίας. Περισσότερο φόβου παρά ρίσκου ήταν το ματς, με αποτέλεσμα οι τέσσερις βαθμοί που τους χωρίζουν να παραμείνουν και έτσι, η συνέχεια παραμένει «καυτή» και για τις δύο ομάδες. Αναμφίβολα ο βαθμός δυσκολίας είναι πιο αυξημένος για την ομάδα του Στεφάν Ντεμόλ αλλά από τη στιγμή που δεν έχασε προχθές, δικαιούται να ελπίζει σε ανατροπή και παραμονή στην Κατηγορία.

Αντίθετα τα συναισθήματα των προπονητών στη συνέντευξη Τύπου που ακολούθησε της αναμέτρησης. Σαφώς ικανοποιημένος με την ισοπαλία ήταν ο Στέφαν Ντεμόλ αφού σύμφωνα με τον ίδιο ο στόχος ήταν να μην χάσει ο Άρης ενώ ο Πάμπος Χριστοδούλου τα έβαλε... με ορισμένους ποδοσφαιριστές του καθώς περίμενε να τραβήξουν δυναμικά το κουπί, πράγμα που δεν έγινε βεβαίως. Και ο Κύπριος τεχνικός έχει δικαίωμα να προβληματίζεται για την προχθεσινή παρουσία της ομάδας του (παρόλο που το ίδιο έπρεπε να κάνει και ο συνάδελφός του) αφού το προφυγικό σωματείο εκτός από το γεγονός πως μετρά δύο μόλις νίκες μέσα στο 2010 (σ.σ.: η τελευταία ήταν στις 31 Ιανουαρίου με ΑΠΕΠ), έδειξε καθόλη τη διάρκεια της σεζόν πως έχει πολύ περισσότερες δυνατοότητες από αυτές που παρουσίασε προχθές το απόγευμα.

Φυσικά ήταν στη μέση και το άγχος που δεν άφησε τους ποδοσφαιριστές να βρουν ρυθμό, να ξεδιπλώσουν τις αρετές τους και έδειχναν να έχουν «κλειδωμένα» τα πόδια (και το πνεύμα). Αλλά, θα πρέπει να μάθουν να



ζουν με όλα αυτά, καθώς από εδώ και πέρα κάθε αγώνας (και ιδιαίτερα οι αμέσως επόμενοι) θα έχουν ακόμη πιο υψηλό βαθμό δυσκολίας και θα χρειασθεί οι παίκτες «κλειδιά» να «καθαρίσουν»... Πάντως από το ξεκίνημα φάνηκε πως η κρισιμότητα του αγώνα θα επηρέαζε και την αγωνιστική εικόνα. Και όσο η άμμος από την κλεψύδρα του χρόνου άδειαζε και οδηγούμαστε προς το τελευταίο σφύριγμα του πρώτου μισού, τόσο περισσότερο η αρχική πρόβλεψη επιβεβαιωνόταν. Αμφότεροι οι μονομάχοι επικέντρωσαν τις προσπάθειές τους σε αδυσώπτες μάχες στο χώρο της

μεσαίας γραμμής, αφήθηκαν σε ένα παιχνίδι που απουσίασε ο καλός ρυθμός, κάτι που είχε ως αποτέλεσμα φυσικά την παραγωγή ελάχιστων φάσεων. Από τη μια οι γηπεδούχοι έριξαν αρκετές μπαλιές στο τετράγωνο του Εντζεμά με τον Γάλλο πορτιέρο να «καθαρίζει» και από την άλλη οι φιλοξενούμενοι αναζήτησαν το γκολ με μακρινά σουτ (8' Κορολόφσκι, 25' Πινέιρο) τα οποία δεν ανησύχησαν τον Κακουλή. Κάπως έτσι κύλησε το μετριότατο και κακό ποιοτικά α' μέρος, με τους δύο προπονητές να βγαίνουν αρκετές φορές στη γραμμή μπροστά από τον πάγκο και να τα

ψάλλουν στους παίκτες τους. Στην επανάληψη η Δόξα μπήκε με μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση, ανέβαζε περισσότερα ποδοσφαιριστές όταν έβγαине στην επίθεση, είχε τον έλεγχο και απώλεσε τέσσερις καλές ευκαιρίες για να ανοίξει το σκορ (50' Ελευθερίου, 58' Αντρέ, 60' Ενρίκε, 72' Ρομά). Ο Άρης; Παρουσίασε χτυπητές αδυναμίες στη μεσαία γραμμή, δεν κράτησε την μπάλα και μοιραία... δεν μπορούσε να οργανωθεί. Εξού και η καλή στιγμή που μέτρησε προήλθε από λάθος του Γκιλβάν, που έδωσε την ευκαιρία στον Μάρκου (75') να δοκιμάσει το πόδι από διαγώνια θέση.

Πάμπος Χριστοδούλου (Δόξα)
«Κάποιοι παίκτες πρέπει να ιδρώσουν»

«Δεν είμαι ευχαριστημένος από την ποιότητα και την απόδοση κάποιων ποδοσφαιριστών μου. Αν θέλουν κάποιοι ποδοσφαιριστές να δείξουν την αξία τους πρέπει να την κάνουν σε αυτά τα παιχνίδια, όμως η πίεση του παιχνιδιού ήταν κάτι που πιστεύω τους επηρέασε. Θα προσπαθήσουμε στη συνέχεια αν και έχουμε και δύσκολο παιχνίδι την επόμενη αγωνιστική. Το ξαναλέω ότι για να βελτιωθούμε θα πρέπει κάποιοι ποδοσφαιριστές να ιδρώσουν στον αγωνιστικό χώρο».



Στεφάν Ντεμόλ (Άρης)
«Θα τα δώσουμε όλα για παραμονή»

«Είχαμε στόχο να μη χάσουμε ώστε να είμαστε κοντά στη Δόξα και τα καταφέραμε. Είμαι ευχαριστημένος από την προσπάθεια των ποδοσφαιριστών μου, ειδικά στο πρώτο ημίχρονο. Προσπαθήσαμε στο δεύτερο ημίχρονο και θα μπορούσαμε να πετύχουμε και κάποιο τέρμα. Από εδώ και προς μένον επτά παιχνίδια μαζί με τα μπαράζ και θα τα δώσουμε όλα για να παραμείνουμε στην Α' κατηγορία».



ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ

Κώστας Μάρκου (Άρης)
Ο νεαρός Κύπριος μέσος είναι εξελιγμένος και αυτό το απέδειξε και φέτος. Από τους 28 ποδοσφαιριστές που πάτησαν τον αγωνιστικό χώρο προχθές, ήταν ίσως ο μοναδικός που δεν τον «εγκλώβισε» το άγχος και προσπάθησε (αν μη τι άλλο) περισσότερο. «Κατάπιε» αρκετά χιλιόμετρα και ήταν η μοναδική πληγή κινδύνου για την αντίπαλη εστία. Ένα χελιδόνι όμως δεν φέρνει την άνοιξη...



ΠΑΜΠΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

«Το καλοκαίρι βλέπουμε»

Το μυαλό του βρίσκεται αποκλειστικά στη Δόξα και μόνο στη Δόξα όπως δήλωσε χθες στον «Φ» ο Πάμπος Χριστοδούλου κληθείς να σχολιάσει δημοσιεύματα που τον φέρον να βρίσκεται μία ανάσα πριν μετακομίσει το καλοκαίρι στο Παραλίμνι. «Σίγουρα έχουν γίνει ανεπίσημες προτάσεις και συζητήσεις αλλά όχι κάτι επίσημο. Αυτό όμως που με ενδιαφέρει είναι η Δόξα και η παραμονή της στην Κατηγορία. Στο τέλος της σεζόν θα συζητήσω με όποια ομάδα ενδιαφερθεί και θα δω τι είναι καλύτερο για την καριέρα μου. Το συμβόλαιό μου με τη Δόξα τελειώνει το καλοκαίρι».

ΤΑ ΚΛΕΙΔΙΑ

Ήταν φανερό ότι οποια ομάδα έβαζε το πρώτο γκολ θα είχε πολύ μεγάλο πλεονέκτημα νίκης. Από τη στιγμή που αυτό δεν έγινε, ήταν φυσικό με τον τρόπο που αγωνίζονταν οι μονομάχοι να πάρουν από ένα βαθμό. Το άγχος αποτέλεσε ανασταλτικό παράγοντα, εξού και η απουσία καθαρού μυαλού και οι λιγοστές καλές στιγμές.